

ANEXA 2.1

GHID PENTRU ELABORAREA ȘI REDACTAREA TEZEI DE DOCTORAT ÎN DOMENIUL FILOLOGIE

Teza de doctorat este o lucrare științifică originală care dovedește autenticitatea integrării literaturii de specialitate în domeniu, prin urmărirea unei teze expuse clar (cu o argumentare coerentă); teza se constituie ca o contribuție originală a studentului doctorand în domeniul restrâns al specialității sale, care este și o contribuție la avansul cunoașterii într-un anumit domeniu. Teza de doctorat în domeniul filologie va fi prezentată sub forma unor paragrafe coerente, ordonate logic, de o lungime corespunzătoare (10-12 rânduri cel puțin), care să susțină coerent ideile și argumentul tezei. Nu se admit puncte sau linii de subliniere ce reprezintă idei sau ordonări în alt fel decât în paragrafe. Dacă există tabele, scheme, imagini etc., acestea sunt semnalate și numerotate corespunzător. Teza de doctorat poate avea o lungime de aproximativ 80.000 de cuvinte (200 de pagini).

I. SECȚIUNILE TEZEI

Coperta tezei de doctorat cuprinde: denumirea completă a universității, logo-ul universității, denumirea școlii doctorale, titlul tezei, numele și prenumele autorului, numele și prenumele conducătorului de doctorat, comisia de îndrumare a doctorandului, anul susținerii.

Teza de doctorat este structurată în mai multe secțiuni. Secțiunile importante încep cu pagină nouă. Paginile care preced Introducerea se numerotează cu cifre romane minuscule. Începând cu prima pagină a Introducerii se vor utiliza cifre arabe. Coperta interioară nu se numerotează și nu se include în Cuprins. În general, teza de doctorat va include capitole / subcapitole / secțiuni / paragrafe, în ordinea următoare:

1. Coperta interioară sau prima pagină a tezei cuprinde: denumirea completă a universității și a școlii doctorale; titlul tezei; numele și prenumele autorului; gradul didactic, numele și prenumele conducătorului de doctorat; numele membrilor din Comisia de îndrumare; localitatea și anul.

4. Cuprins. În format listă, se înscrie fiecare capitol, subcapitol, în ordinea în care acestea apar în teză, împreună cu numerotarea cu cifre arabe aferentă și cu numărul paginii de început a fiecărui capitol / subcapitol.

5. Introducerea. Aceasta fixează cadrul științific al temei cercetate: importanța temei cercetate și motivarea abordării acesteia, definirea clară a scopului cercetării doctorale și obiectivele cercetării, rezultatele preconizate și relevanța. În această secțiune autorul face precizări cu privire la: motivele pentru care a decis să abordeze o astfel de temă, ipotezele analitice de la care a pornit, obiectivele de cercetare pe care și le-a propus, principalele aspecte metodologice și structurale aferente lucrării.

Introducerea trebuie să răspundă la următoarele întrebări: care este problema studiată, de ce este importantă și pentru cine prezintă interes? Întrebările cercetării sunt o componentă principală a tezei de doctorat; la final, teza de doctorat se constituie într-un răspuns coerent referitor la aceste probleme prezentate inițial. În cadrul introducerii se prezintă, de asemenea, rezultatele asupra cărora există deja un consens în literatura de specialitate. Foarte importantă este prezentarea în introducere a modului în care se raportează propriile rezultate la cele obținute în alte studii de specialitate: dacă sunt conforme sau dacă diferă, împreună cu motivația elaborată critic privind eventualele diferențe. Tot în introducere pot fi evidențiate elementele de originalitate ale lucrării, se poate face referire succintă la modul de investigare a problematicei cercetate. La final trebuie realizată o prezentare a structurii tezei printr-o succintă trecere în revistă a conținutului capitolelor următoare.

6. Stadiul actual al cercetării (din literatura relevantă) reprezintă o sinteză a literaturii de specialitate din domeniul temei studiate. Autorul trebuie să realizeze o prezentare critică a rezultatelor studiilor din literatura de specialitate privind subiectul tezei de doctorat și să expună principalele puncte de vedere / abordări / teorii ale unor autori consacrați sau lucrări consacrate în domeniul cercetat. Doctorandul trebuie să dovedească că stăpânește temeinic literatura critică privind tema sa de doctorat (altfel spus, doctorandul trebuie să dovedească că este o autoritate asupra a ceea ce au spus alte personalități în domeniu). Este necesar ca prezentarea să se refere la toate studiile relevante pentru problema studiată. Pentru identificarea referințelor relevante se recomandă utilizarea bazelor de date internaționale, cum ar fi Thomson Reuters Arts and Humanities Citation Index (ISI Web of Knowledge), JSTOR, ProQuest, etc. Prezentarea stadiului cunoașterii trebuie realizată într-o manieră critică, comentându-se relevanța, nivelul valoric, avantajele și limitele studiilor citate. Se recomandă excluderea din lista de referințe a articolelor din publicații neacademice, cum ar fi ziare și reviste de popularizare, chiar dacă tematica acestora se referă la problematica studiată. Acestea pot fi menționate la finalul bibliografiei sau într-o anexă.

APROBAT ÎN ȘEDINȚA SENATULUI UOC
DIN DATA DE:

31 IAN. 2019

Prezentarea stadiului cunoașterii trebuie să aibă logică, coerență și să fie în concordanță cu tema studiată. Doctorandul îl va folosi ca argument pentru realizarea obiectivelor sale originale din teza de doctorat. În relevarea stadiului actual al cercetării nu este suficient să se scrie simplu un paragraf privind cercetarea analizată și să se citeze apoi autorul. Scopul este de a descrie ceea ce s-a realizat în diferite aspecte ale tematicii și cum rezultatele proprii cercetări răspund întrebărilor și investigațiilor din teză. Accentul se pune pe rezultatele cercetărilor precedente, pe metodologiile utilizate și pe relevanța acestora. Cercetarea analizată este reflectată și evaluată critic, prin prisma metodelor și demersurilor folosite, precum și a concluziilor obținute de studentul doctorand. Literatura de specialitate se rezumă cu propriile cuvinte, cu evidențierea corectă și clară a concluziilor și afirmațiilor autorului citat.

Dacă un autor citează un alt autor, iar doctorandul dorește să utilizeze acest citat, atunci trebuie să analizeze sursa inițială pentru a cita articolul original. Dacă nu poate analiza sursa originală a citatului (pentru că acesta a fost scris în altă limbă, de exemplu), doctorandul va indica în teză citarea intermediară a articolului. În acest caz, trebuie să se facă referire atât la articolul original, cât și la articolul în care acest citat apare.

Se recomandă ca schema generală a secțiunilor pentru trecerea în revistă a literaturii de specialitate să cuprindă: (a) Introducere în tematica acoperită de literatura de specialitate; (b) Fundamentele teoretice ale tematicii din literatura de specialitate; (c) Examinarea cercetărilor precedente care sunt relevante pentru fiecare dintre aspectele proiectului de cercetare doctorală; (d) Necesitatea unei cercetări suplimentare. În care aspecte ale problematicii cercetării, literatura de specialitate este deficitară? Identificarea nișei din literatura de specialitate care va fi dezvoltată prin teza de doctorat.

Textul citărilor se face în format MLA, citare în paranteză (Autor pagină). Dacă sunt doi autori ai articolului, textul citării este: (Smith și Anderson pagină). Dacă sunt trei sau mai mulți autori, textul citării este: (Smith et al. pagina) Indicarea termenului latin „et al.” se scrie ca atare, nu există semnul punct după „et” și nu se scrie în caractere italice. Notația „et al.” se scrie cu punct după „al.” și nu este precedată de virgulă.

Rățiunea de a fi a unei teze de doctorat este aportul de originalitate față de ceea ce s-a descoperit și apare deja în literatura critică de specialitate. De aceea, stadiul actual al cunoașterii constituie argumentul principal în construcția tezei pentru demonstrarea originalității cercetării doctorale.

7. Obiectivele. Această secțiune conectează secțiunea precedentă cu restul lucrării. Trebuie clar precizat care este scopul general al cercetării, inclusiv ipotezele de lucru, dacă este cazul. Se identifică și specifică obiectivele și sub-obiectivele care vor facilita realizarea scopului general al cercetării și demonstrarea ipotezelor de lucru. Se recomandă ca obiectivele să fie măsurabile, realiste și specifice temei de cercetare.

8. Metodologia cercetării reprezintă partea principală a tezei de doctorat. Aceasta poate consta în: dezvoltarea unei noi paradigme, a unui concept, a unui nou model critic aplicat la textele literare; sau dezvoltarea unui demers aplicativ nou, bazat pe o analiză critică consacrată, relevantă și consistentă, aplicate pentru prima oară la un corpus specific de texte literare, astfel încât rezultatele să fie relevante și originale în raport cu literatura existentă. Se prezintă demersul studentului-doctorand privind cercetarea pe care o realizează, respectiv metode folosite, analize critice, modele literare etc. Această parte presupune stabilirea ipotezelor de cercetare, identificarea celor mai adecvate metode pentru testarea ipotezelor (analiza datelor, analiză de documente, studiu de caz, interviu, focus-grup, chestionar - în cazul tezelor interdisciplinare, etc.), precum și justificarea alegerilor făcute cu privire la metodele utilizate. Tot în această secțiune pot fi făcute precizări cu privire la limitele metodelor de cercetare alese. Partea cea mai importantă este prezentarea metodelor pentru realizarea cercetării propriu-zise. Alegerea acestora trebuie să fie justificată. De regulă, aceste metode de cercetare sunt dintre cele recente. Utilizarea unor metode de cercetare învechite în condițiile în care literatura de specialitate oferă soluții mai noi și dovedit mai bune de cercetare poate reprezenta un punct deficitar al tezei de doctorat. Se prezintă rezultatele cercetării în relație cu literatura de specialitate.

9. Comentariile au rolul de a clarifica semnificația și implicațiile rezultatelor cercetării. Acestea nu sunt o dublare a înregistrării rezultatelor cercetării, ci o explicitare a semnificației acestora. Rezultatele trebuie comparate, corelate și comentate în raport cu descoperirile din studiile precedente din literatura de specialitate. Controversele și rațiunile plauzibile pentru acestea vor fi clar explicate de către autor.

10. Concluziile. În această parte se face referire la originalitatea rezultatelor, aplicabilitatea lor, limitele cercetării și posibilele direcții viitoare de cercetare. Această parte este importantă, ea sintetizând rezultatele cercetării și consecințele analizelor efectuate de către studentul doctorand. Concluziile trebuie să fie relevante, să fie rezultatul logic al analizelor realizate în teză și să fie însoțite de argumente pertinente. Fiecare concluzie a tezei se va prezenta succint într-un paragraf de lungime corespunzătoare. Nu se numerează paragrafele din concluzii.

APROBAT ÎN ȘEDINȚA SENATULUI UOC
DIN DATA DE:

31 IAN. 2019

11. Referințele bibliografice (denumite numai Works Cited în stilul MLA) vor conține sursele bibliografice folosite de studentul doctorand în scopul realizării tezei de doctorat. Acestea se prezintă ca o listă bibliografică a tuturor materialelor citate în text, aranjate în ordine alfabetică după numele primului autor. Este posibilă gruparea bibliografiei pe categorii de surse: surse primare și surse secundare, deși stilul MLA nu recomandă acest lucru.

12. Anexele pot conține tabele, grafice, figuri, scheme, documente din arhive, imagini, hărți etc. În cazul imaginilor, trebuie menționată sursa acestora și obținută permisiunea posesorului imaginii pentru utilizarea lor. Materialele de bază pentru datele, rezultatele și comentariile cercetării sunt prezentate în conținutul principal al tezei. În anexe sunt prezentate materialele de informare secundare sau imaginile/ilustrațiile la care se face referire în teză. De obicei, anexele sunt numerotate prin litere majuscule, prin titlul specific și prin început de pagină nouă. Titlurile anexelor, dacă există, sunt listate în cuprinsul de la începutul tezei, iar tabelele și figurile/graficele din anexe sunt listate în lista tabelelor, respectiv lista figurilor/graficelor de la începutul tezei. Textul din anexe face referire specifică la conținutul acestuia și la corelația acestui conținut cu subiectul tezei. Materialele din anexe nu sunt simple colecții de date necomentate.

13. Lista abrevierilor și acronimelor. În format listă se înscrie fiecare abreviere/ acronim cu descrierea completă a denumirii acesteia/acestui.

14. Lista tabelelor. În format listă se înscrie fiecare număr de tabel, titlul acestuia și numărul paginii în care acesta apare în teză. Se includ, de asemenea, tabelele din anexe; în acest caz, numărul tabelului este precedat de litera anexe în care aceasta apare.

15. Lista figurilor/graficelor. În format listă se înscrie fiecare număr de figură, titlul acesteia și numărul paginii în care aceasta apare în teză. Se includ, de asemenea, figurile din anexe; în acest caz, numărul figurii este precedat de litera anexe în care aceasta apare.

16. Lista anexelor. În format listă se înscrie fiecare anexă, titlul acesteia și numărul paginii în care ea apare în teză. Dacă anexele cuprind tabele și figuri/grafice, acestea se trec la anexele corespunzătoare, cu numărul lor precedat de litera anexe în care acestea apar.

II. RECOMANDĂRI PRIVIND STILUL, PUNCTUAȚIA ȘI GRAMATICA

A. STILUL MLA

Se scrie simplu și clar. Se evită propozițiile foarte scurte, precum și propozițiile prea complicate. Aspectele tehnice ale formatului editorial, cum ar fi distanța între rânduri sau la început de paragraf, trebuie respectate în tot cuprinsul tezei, conform indicațiilor de la începutul acestui îndrumar.

Sub nicio formă nu se vor prezenta rezultatele /modelele critice elaborate de către alți autori ca fiind realizări personale. Informațiile preluate din lucrările altor autori se vor cita corespunzător. Prin citare nu se va deforma sensul informației din lucrarea originală. Citarea se poate introduce prin menționarea autorului în text, urmată de referirea parantetică ce conține numele autorului și pagina (Anderson 15).

Preluarea unor idei din lucrările de specialitate se citează parantetic, indicând, între paranteze rotunde, numele de familie al autorului/autorilor și pagina exactă din lucrarea de unde a fost luat citatul, urmând ca detaliile să fie prezentate în secțiunea de referințe bibliografice, care se numește numai Works Cited în stilul MLA. Notele de subsol sunt folosite doar pentru a face precizări suplimentare, pentru a comenta etc.

Un citat din literatura de specialitate se va face, în original, prin încadrarea lui între ghilimele „...” urmate de specificarea sursei (Anderson 23) sau (Bakhtin 57). În cazul în care citatul este în altă limbă decât limba de redactare a tezei (limba engleză), traducerea citatului se trece la notele de subsol, urmată de numele traducătorului sau de precizarea „traducerea autorului” sau „my translation,” în cazul în care aceasta aparține autorului tezei. Un citat dintr-un autor preluat de la un alt autor se va scrie (Smith 25, qtd. in Anderson 206)” iar la Works Cited se va specifica lucrarea consultată, respectiv, Anderson. Este de preferat ca aceste citate în citat să nu existe într-o teză de doctorat, deoarece se presupune că studentul doctorand a consultat toate sursele relevante, deci poate consulta și sursa originală (Smith), nu doar citarea acestuia în Anderson.

Când se folosesc referințe multiple, se trec autorii în ordine alfabetică și pagina citării, separați prin punct și virgulă: (Edvinson 22; Sveiby 57). Dacă se citează mai multe lucrări ale aceluiași autor, se va continua cu o variantă prescurtată a titlului lucrării din care se face citarea: (Murray, *Write to Learn* 6) sau (Murray, *A Writer Teaches Writing* 3) sau (Elkins, “Visual Studies” 63). Abrevierea folosită pentru editor sau editori este ed. Ediția sau edițiile se vor abrevia cu eds. Pentru referințele preluate de pe internet, se va indica: Autor, titlul paginii web, data publicării acesteia, adresa web (pagina URL) și data accesării. Este de preferat, însă, ca o teză de doctorat în științe umaniste să nu utilizeze pagini web de popularizare (poate doar în cazul bazelor de date internaționale) ci să se focalizeze asupra cărților și articolelor academice în domeniul studiat.

APROBAT ÎN ȘEDINȚA SENATULUI UOC
DIN DATA DE:

31 IAN. 2019

B. PUNCTUAȚIA ȘI GRAMATICA

Pentru claritatea prezentării și pentru caracterizarea autorului, este important ca textul să fie corect din punct de vedere gramatical, semantic și ortografic. Se alege varianta de limbă engleză utilizată în Word: English (United States) sau English (United Kingdom) și se va păstra coerent același fel de ortografiere pe tot parcursul tezei de doctorat. Exprimarea în teza de doctorat trebuie să aibă un caracter impersonal, fără adresări directe (utilizarea persoanei a 2-a) sau elemente colocviale. Nu se folosesc abrevieri de genul „don't” sau „isn't”; limbajul formal al tezei impune „do not” sau „is not” în aceste cazuri și se păstrează coerența pe tot parcursul lucrării.

C. ELABORAREA ȘI ORGANIZAREA TEXTULUI

Fiecare capitol va începe cu un paragraf introductiv care specifică tema capitolului și introduce cititorul în aria analizată. Primele propoziții din paragraf furnizează o scurtă prezentare a obiectivelor vizate în cadrul capitolului. Ultima propoziție din paragraful introductiv conține, de obicei, formularea tezei capitolului respectiv (ceea ce se demonstrează în acel capitol). În pregătirea secțiunii, este necesar ca autorul să se ghideze pornind de la scopul general și sfera de cuprindere a tezei, astfel încât informația scrisă să susțină argumentativ cercetarea realizată. Această logică de construcție a tezei este în special importantă în introducere, prezentarea literaturii de specialitate, comentarii și concluzii. Aceste conexiuni se fac între introducerea secțiunii și conținutul acesteia în mod argumentativ, clar și coerent. Materialul dintr-un capitol/ secțiune se separă în subcapitole/subsecțiuni pentru ușurința citirii și înțelegerii acestuia. Ordinea recomandată a titlurilor secțiunilor tezei este prezentată în exemplul de mai jos:

3. TITLU DE PRIM RANG

Este titlul capitolului trei, cu toate literele majuscule, aliniat centrat, numerotat cu cifre arabe și la început de pagină nouă.

3.1. TITLU DE RANGUL DOI

Este titlul primului subcapitol din capitolul trei, cu toate literele majuscule, începând din stânga paginii, numerotat cu cifre arabe ce indică numărul capitolului și al subcapitolului curent, fără un început de pagină nouă și cu două rânduri distanță față de sfârșitul textului precedent.

3.1.1. Titlul de rangul trei

Este titlul primei secțiuni a primului subcapitol din capitolul trei, cu prima literă majusculă, începând din stânga paginii, numerotat cu cifre arabe ce indică numărul capitolului, al subcapitolului curent și al secțiunii curente. Teza poate fi împărțită și mai profund în subsecțiuni urmând același algoritm de structurare. Este important ca în întreaga teză să se folosească același format de titluri și subtitluri, aceeași structură a propozițiilor pentru denumirea titlurilor/ subtitlurilor și aceeași structură a paragrafelor. Fiecare capitol al tezei se finalizează cu un scurt rezumat al informațiilor furnizate. Acesta conectează conținutul capitolului cu tema generală a tezei și arată cum asigură fundamentare sau suport pentru cercetarea realizată. Este necesar ca fiecare capitol /subcapitol /secțiune /subsecțiune să treacă de fiecare dată printr-un proces de revizuire după scrierea porțiunii respective. Elementele ce trebuie avute în vedere sunt: conținutul informativ, logica, claritatea, coerența și fluența limbajului. Se recomandă a nu se utiliza elemente de formatare de tip **bold** în titlurile capitolelor și subcapitolelor ori în interiorul tezei de doctorat.

III. CERINȚE PRIVIND PREZENTAREA REFERINȚELOR BIBLIOGRAFICE

Referințele bibliografice (denumite numai Works Cited în stilul MLA) trebuie corelate EXACT cu referințele parantetice din textul tezei de doctorat. Din această cauză acestea se numesc „Works Cited” (Lucrări citate). Această listă cuprinde numai lucrările citate în teza de doctorat, niciun titlu mai mult și niciun titlu mai puțin. Materialele folosite pentru realizarea tezei de doctorat sunt prezentate în ordine alfabetică, după numele de familie al primului autor și intrările NU se numerează. Lucrările fără autor vor fi trecute în ordine alfabetică, în funcție de titlul acestora. Se respectă exact cerințele stilului de citare MLA, cu toate elementele specifice pentru fiecare tip de citare.

IV. PROBLEME SUPLIMENTARE FRECVENTE

Sugestiile din această secțiune au rolul de a semnaliza și îndrepta erorile cel mai frecvent întâlnite în elaborarea unei teze de doctorat. Această listă trebuie să fie analizată cu atenție pentru ca autorul să se asigure că aceste elemente sunt operate în mod corect în teză.

1. Se va evita incoerența în exprimare.
2. Autorul va fi consecvent cu utilizarea timpurilor verbelor.
3. Se vor evita comentariile între paranteze. În general, în cazul în care informațiile au o importanță suficientă pentru a fi incluse în text, ar trebui să se treacă în corpul textului.

4. Orice cuvinte, abrevieri sau acronime care nu sunt în limbajul comun sunt definite într-o listă de abrevieri și acronime sau în textul tezei, prima dată când sunt utilizate. Pentru cuvinte sau abrevieri care au două sau mai multe ortografii acceptabile, se va utiliza formatul dintr-un dicționar oficial. În toate circumstanțele, se va utiliza o singură formă în întreaga teză.

5. Atunci când se utilizează ghilimele la sfârșitul unei propoziții, semnul punct se va trece la sfârșitul expresiei între ghilimele: „UE.” Se va evita, în general, utilizarea ghilimelelor în alte scopuri decât pentru a cita afirmațiile altor autori.

6. Dacă se utilizează exprimări ale altor autori, acestea se vor pune între ghilimele, cu respectarea exactă a textului original, cu fiecare cuvânt și semn de punctuație. Referirile la literatura de specialitate trebuie făcute în mod constant în text.

7. În cazul în care, pentru cercetarea doctorală, au fost obținute informații pertinente de la o altă persoană, prin mail, scrisoare, telefon trebuie făcută această referire în text sub forma „în conformitate cu Smith, ...” (pagina). Această citare este prezentată în bibliografia tezei ca o comunicare personală. Bibliografia trebuie să ofere suficiente informații astfel încât cititorul să poată verifica veridicitatea comunicării menționate.

V. REDACTAREA TEZEI

Prezentăm mai jos etapele de elaborare a diferitelor secțiuni ale tezei. De asemenea, vor fi prezentate diverse indicații privind elaborarea tezei și corectura acesteia, aspecte care trebuie integrate în versiunea finală a tezei de doctorat.

A. Literatura de specialitate. Studiul literaturii de specialitate ar trebui să fie început devreme în cadrul proiectului doctoral. Această recenzie a literaturii de specialitate va identifica rezultate și metodologii de cercetare consacrate pe subiectul tezei de doctorat și va oferi cadrul critic în care se vor înscrie obiectivele cercetării. Recenzia literaturii oferă, de asemenea, o bază de comparație a propriilor rezultate cu cele obținute din studiile anterioare. Pe măsură ce lucrarea progresează, este recomandabilă și studierea literaturii de specialitate din domenii conexe subiectului tezei. Literatura de specialitate trebuie actualizată în mod continuu pe parcursul elaborării tezei.

B. Schița de proiect de cercetare doctorală. O dată ce cercetarea a progresat până la punctul în care scrierea poate fi începută, urmează a fi dezvoltată o structură a tezei. Etapele elaborării tezei și succesiunea acestora trebuie să fie clare. Se vor avea în vedere următoarele etape distincte:

(a) Revizuirea manuscrisului pentru verificarea organizării sale optime. Fluxul de informații este într-o succesiune logică? Secțiunea curentă progresează în mod logic din secțiunea precedentă? Subiectul tezei este abordat în totalitate în capitolele tezei? Conexiunile între secțiunile tezei sunt bine realizate?

(b) Revizuirea manuscrisului pentru verificarea completitudinii subiectului tezei. Se vor insera informațiile omise și se vor elimina informațiile redundante. Dacă este necesar, se revizuieste și cuprinsul tezei în funcție de informațiile adăugate sau eliminate. Fiecare subiect trebuie acoperit în mod clar și complet.

(c) Revizuirea manuscrisului din punct de vedere lingvistic. Se va corecta ortografia, gramatica, semantica, structura frazei.

C. Elaborarea primei variante a tezei. Prima variantă a tezei de doctorat, conformă cu indicațiile din acest îndrumar, se va transmite conducătorului de doctorat. După revizuirea tezei potrivit indicațiilor conducătorului de doctorat, aceasta se va transmite comisiei de îndrumare spre analiză. Autorul va primi probabil un set de observații privind calitatea tezei de doctorat de care va trebui să țină seama pentru elaborarea versiunii finale a tezei.

Sugestii suplimentare pentru revizuirea capitol cu capitol:

Se va reciti teza de doctorat, se va verifica fiecare referință bibliografică, se va verifica conformitatea trimiterilor parantetice în text cu referințele bibliografice (Works Cited), se vor verifica tabelele și figurile (dacă acestea există). Teza de doctorat trebuie recită temeinic înainte de a se stabili forma ei finală.

Pentru a avea o serie de repere în procesul de verificare și revizuire a tezei de către doctorand prezentăm în cele ce urmează o serie de întrebări cheie legate de elaborarea tezei de doctorat:

- ✓ Introducerea oferă o expunere adecvată a obiectivelor principale ale tezei de doctorat corect ancorate în literatura de specialitate?
- ✓ S-au analizat lucrările consacrate din literatura critică de specialitate? S-a realizat o sinteză relevantă a literaturii de specialitate?
- ✓ S-au furnizat suficiente detalii și referințe privind metodele și tehnicile de cercetare utilizate?
- ✓ S-au inclus argumente cu privire la evaluarea diferitelor opinii critice sau citate din cadrul lucrării?
- ✓ S-au prezentat în mod adecvat rezultatele cercetării personale și corelația acestora cu studiile anterioare? S-au realizat obiectivele indicate în introducere?
- ✓ S-au subliniat elementele de originalitate ale cercetării în concluziile tezei de doctorat? Sunt concluziile corect enunțate?

Concluziile enunțate sunt suficient de argumentate prin demersul critic întreprins?

APROBAT ÎN ȘEDINȚA SENATULUI UBC
DIN DATA DE:

31 IAN. 2019.